

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 25. Mutuæ criminationes Jesuitas inter & Clericos Anglicanos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

Sæc. XVII. adimeretur. Huic quoque suffragaba-
 A. C. 1601. tur Pater Personius itidem Jesuita, qui
 anno Domini millesimo quingentesimo
 octogesimo ex Anglia Romam profu-
 gerat.

§. XXV.

*Mutue criminationes Jesuitas inter
 & Clericos Anglicanos.*

*Thuan. &
 Rapin. l. c.
 P. Juven.
 Hist. Soc.
 l. 13. p. 5.
 pag. 149.*

Interciso necessariæ charitatis nexu
 pro mutuis inter se solatiis animo-
 rum exacerbatio, pro pace discordia,
 & pro adhortationum frequentia non-
 nisi mordacia jurgia cum rixis & alter-
 cationibus succedere, ubi certatim a-
 lius alium velut truculentorum in Catho-
 licos edictorum causam, inhibitiveque
 ministerii auctorem criminabatur. Re-
 bus ita turbatis Pater Vestonius, quem
 Pater Garnetus Angliæ Provincialis
 supremum Seminarii Præfectum renun-
 tiabat, totus in eo erat, ut quidam ex
 ipsa gente Anglica Sacerdos non Reli-
 giosus ceteris præficeretur; hac enim
 via Societatis Patres ea levare sperabat
 invidia, qua reliquis dominari & prin-
 cipatum quemdam ambire jactabantur.
 Renuntiabatur itaque Archipresbyter
 Georgius Blakvellus, missis ad Anglos
 hanc in rem Cardinalis Cajetani lite-
 ris. Verum hujus Viri electio displi-
 cuit

cuit ceteris Sacerdotibus, qui eum, se ^{Sæc. XVII.}
 inconsultis, nonnisi malis artibus & ^{A. C. 1601.}
 falsa rerum narratione a Pontifice im-
 petratum, nec rite denuntiatum, sed
 duntaxat per Cardinalis literas indica-
 tum jactabant: atgebatur eorum invidia,
 eo quod Blakvellum Jesuitis addictum
 scirent, notumque haberent, quod ipse
 datis Romam literis Patres Societatis
 apud summum Pontificem & Cardina-
 les immodicis laudibus decorasset, as-
 serens, eos solos in Anglia esse, qui
 ex propriis patrimoniis summa libera-
 litate egentibus subvenirent, & sibi-
 metipsis vix non necessaria subtrahen-
 tes profuse cuncta in carcere detentos
 effunderent. Accidit iniquo prorsus
 fato, ut hæ Blakvelli literæ fuissent in-
 terceptæ, Anglisque Sacerdotibus ex-
 hibitæ. Hi ergo sua consilia inverti
 pertimescentes, confestim congregatis
 triginta Sacerdotum suffragiis adversus
 Blakvelli electionem ac potestatem pro-
 vocare decernunt, hancque in rem clam
 Jacobum Slandisium Seminarii Sacer-
 dotem cum aliis tribus Romam able-
 gant, dato negotio, ut Pontifici expo-
 nerent, quod omnes ferme Jesuitæ in
 Anglia nonnisi pauperum Parentum fi-
 lii essent, nullusque eorum patrimonii
 sui facultatibus se sustentare posset, sed
 aliunde ex Catholicorum elemosynis

Sæc. XVII. A. C. 1601. cuncta eisdem abunde ad luxum
 usque subministrarentur de cetero
 tero ipsi ferme nunquam ad captivos
 rīpe, vel alloquio iuvandos accederent,
 sterili hac cura aliis Sacerdotibus re-
 licta: ex adverso autem nobilium & di-
 vitum ædes, unde pinquior laboris spes
 esset, frequentes circumirent. Stan-
 disio Romam delato, compertoque Le-
 gationis suæ negotio mox Personius ei-
 dum Richardum Haddocum & Marti-
 num Strajum variis de causis Anglia
 profugos adjungi curabat, qui Sacer-
 dotes Anglos audiri præpedirent. Ni-
 hilominus Henrici Cardinalis, qui An-
 glicanæ Ecclesiæ Protector erat, au-
 ctoritate die septima Martii anno Sa-
 luti nostræ millesimo quingentesimo
 nonagesimo octavo novum Sacerdotum
 instituit Collegium, duodecim ad-
 junctis Assessoribus, quorum sex Ro-
 mæ, ceteri in Anglia eligerentur, ne-
 quaquam tamen ex Visbicensium Sa-
 cerdotum, sed Archipresbyteri arbitrio.
 Hac novitate Angli Sacerdotes magis
 adhuc exacerbati ex Seminarii sui Col-
 legio rursus duos Romam ablegant, me-
 lius summum Pontificem de tota rei se-
 rie edocturos. Hi autem, cum a Per-
 sonio Jesuita Romæ invitati ad Colle-
 gium Anglorum venire nollent, in pub-
 lico diversorio pernoctabant, attamen
 ab

Sæc. XVII.
A. C. 1601.

ab Acrifio fisci Prætoꝛe, fatellitibusque comprehenſi die vigefima nona Decembris tanquam Anglicæ diſſenſionis Autores præeunte ipſo P. Perſonio capti abſtrahuntur. Poſtea eos Perſonius ad Collegium, ubi ipſe morabatur, abductos Sacris interdixit, cunctaque eorum Scripta intentatis etiam cenſuris ſibi tradi petiit. Interea Jeſuitæ in Anglia haud otioſi ſuſſiſtebant, qui minis & precibus ex Sacerdotibus Anglis aliquos ſollicitabant, ut novæ diſpoſitioni ſubſcriberent, quod & a nonnullis duriora pertimeſcentibus factum. Eodem quoque tempore libellus a Thoma Liſſerio Jeſuita elucubratus, quo Sacerdotes diſſenſionis rei arguuntur, in vulgus ſpargitur, ſimulque Blakwelli auctoritate factum, ut a Catholicorum conſortio Sacerdotes excluderentur. Has in anguſtias conjeſti ab Archiprebytero petunt, ut colloquio inter partes conſtituto diſſidium dirimeret: cum vero ne id quidem eis concederetur, tandem novæ diſpoſitioni ſeſe ſubjecturos pollicebantur, dummodo duo vel tres ex Jeſuitis eam unice juffu ſummi Pontificis ac habita plena rei cognitione fuiſſe inſtitutam affirmare auderent. Rejeſta autem hac ipſa conditione ad Sedem Apoſtolicam provocare conſtituunt, & appellationis ta-

Sæc. XVII. bulas Archipresbytero committunt, sed
 A C 1601. responfiloco suspensionis pœna mulctati,
 cum sibi ad Papam aditum intercludi
 suspicarentur, clam consilio Londini
 habito decernunt, ut rursus duo Romam
 ablegarentur, qui appellationis causas
 coram Pontifice disertius exponerent.
 Paulo post die sexta Aprilis sollicitante
 Patre Personio Clementis VIII. literæ
 afferuntur, quibus dispositio nuper facta
 omnino rata habebatur. Comperta Pon-
 tificis voluntate Sacerdotes sine omni
 repugnantia sese Archipresbytero sub-
 jiciunt. Hic vero, cum nondum hæc
 submissione contentus, illos a censuris
 solvere negaret, animi exacerbati ulcus
 refricabat; eapropter Sacerdotes ad
 Parisiensis Academiæ Doctores recur-
 runt, supplices, ut hi suum de hac con-
 troversia iudicium proferre non detre-
 ctarent. Igitur die trigesima Maij
 hi Theologi Lutetiæ Parisiorum congre-
 gati re mature pensata hos Sacerdotes
 nullatenus schismatis reos pronuntiant.
 Acceptam hanc sententiam Sacerdotes
 ad Archipresbyterum & Jesuitas dese-
 runt, infausto tamen successu; hi enim
 edito decreto illam convellunt, indicta-
 que suspensionis, & privationis bono-
 rum pœna inibent, ne quis eam pro-
 pugnare audeat. Hac severitate non-
 dum territi Sacerdotes e gremio suo
 Orato-

Oratores Romam ablegant, qui summo Pontifici exponerent, quod totius diffidii culpa in Jesuitas rejicienda foret, ante quorum adventum in cunctis Seminariis concordia, pietas, & scientia summopere viguisset, nec unquam ulli Sacerdoti aut Alumno læsæ Majestatis crimen fuisset impactum: ubi vero Jesuitæ collecta jam uberrima messe in laboris societatem missi fuissent, tunc primum pax perturbari, & Religio Catholica opprimi cæpisset, ipsis ansam præbentibus, eoquod eorum nonnulli præcipuos Magistratus acerbissimis verbis adorti de regno per externos hostes invadendo, necnon de controversa successione, literas sparsissent, atque inter eos præcipue Personius libellum *de persecutione Anglicana*, aliumque *de Elizabethæ Reginæ edicto contra Catholicos de Sacris alienis non adeundis* non alio laboris sui fructu vulgasset, nisi quod severissimæ leges in Catholicos tanquam perduelles latæ fuerint. His addere jubebantur, quod ex Seminariis eorum curæ commissis longe pauciores, quam antea Operarii in messem Anglicanam decernerentur, non alia ex causa, nisi quod juvenes, quos ingenio ac indole præcellere conspiciunt, relicto Missionis Anglicæ proposito ad suam Societatem pelliceant, quamobrem jam olim Carolus

Sæc. XVII.
A.C. 1601.

Sæc. XVII. rolus Borromæus seminariorum curam
 A. C. 1601. Jesuitis ademisset, subrogatis Presby-
 teris sæcularibus: præterea stipe in e-
 genos & captivos parce admodum di-
 stributa ipsi omni abundantia difflue-
 rent, proin ipsi quidem paupertatis
 voto, alii vero Sacerdotes Catholici
 ipsa paupertate distinguerentur, eos-
 que, qui erga Presbyteros sese libera-
 les exhiberent, verbo scriptoque lace-
 ferent. Hæc & alia, quæ impotentior
 exacerbati animi vehementia extorse-
 rat, hisce Sacerdotibus Romam decre-
 tis scripto tradebant, a summo Pon-
 tifice postulantes, ut re mature discul-
 sa in quodam loco Britannicæ vicino,
 non autem in Belgio, ubi Jesuitæ hosce
 Sacerdotes tanquam Isabellæ Infantis
 juri successione in Angliam adversos
 traduxissent, Judices a partium studio
 alienos constitueret, coram quibus caus-
 sam suam dicturi essent.

§. XXVI.

*Horum Sacerdotum postulata apud
 summum Pontificem.*

Harum petitionum seriem jam antea
 Joannes Musheus Presbyter Roma-
 nus datis ad Morrum literis recensibat,
 eas ad quatuor capita referens. Pete-
 bant igitur I. ut Episcopus unacum Suf-
 fraganeis